

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעוועכי"א | בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל | בני ברק

דמא

בן נתינה

דָּמָא בֶּן נְתִינָה

אין די צייט פון בית המקדש, איז געווען א גוי מיטן נאמען
"דָּמָא בֶּן נְתִינָה", ער מיט זיין טאטע האבן געהאנדלט
מיט גוטע און טייערע שטיינער.

אמאל האבן די חכמים געדארפט דעם שטיין "ישפה",
אריינצולייגן אין דעם חושן פונעם כהן גדול, האבן זיי זיך
דערוואוסט אז דָּמָא האט דעם שטיין.

זענען די חכמים געקומען צו איהם, און איהם געזאגט אז
זיי ווילן קויפן פון איהם די שטיין און זיי וועלן איהם
באצאלן הונדערט גאלדענע דינרים, דאס איז געווען זייער
אסאך געלט אין יענע צייט, דָּמָא האט זיך זייער געפריידט
און איז ארויף אויפן שטאק וואו די שטיינער ליגן, אבער
זיין פאטער "נְתִינָה" איז דארט געשלאפן, און זיינע פוס
זענען געלעגן אויף די קאסטן פון די שטיינער, ער האט
איהם גישט געוואלט אויפנועקן.

דָּמָא אִיז צוריק אַראָפּ צו די חכמים, און געזאָגט אז ער
קען יעצט נישט פארקויפן דעם שטיין, ווייל זיין טאטע
שלאפט דארטן, האבן זיי געמיינט אז ער וויל מער געלט,
האבן זיי איהם געזאָגט אז זיי וועלן איהם באצאלן צוויי
הונדערט דינרים, אבער דמא האט ווייטער נישט מסכים
געווען, האבן זיי איהם צוגעזאָגט דריי הונדערט, און אזוי
ווייטער ביז זיי האבן איהם צוגעזאָגט טויזנט גאלדענע
דינרים, און ווען זיי האבן געזעהן אז דמא וויל נאך אלץ
נישט פארקויפן, האבן די חכמים איהם אפגעלאזט און זיי
זענען אוועק געגאנגען פון זיין שטוב אן גארנישט.

ווען דמא'ס טאטע האט זיך אויפגעוועקט, האט דמא
געברענגט צו די חכמים דעם שטיין ישפה, זיי האבן איהם
געוואלט געבן טויזנט דינרים, אבער דמא האט נישט
געוואלט נעמען, נאר הונדערט, אזוי ווי זיי האבן איהם
געזאָגט אין אנפאנג, ער האט זיי געזאָגט: "ענק מיינען אז
איך וועל פארקויפן פאר געלט די מצוה פון מכבד זיין א

טאטע", און ער האט זיי פארציילט די גאנצע מעשה
פארוואס ער האט קודם נישט געוואלט פארקויפן דעם
שטיין ווייל ער האט נישט געוואלט אויפנועקן זיין טאטע
און נישט ווייל ער האט געדארפט מער געלט.

די חכמים האבן גענומען דעם שטיין און זיי האבן שטארק
באוואונדערט ווי אזוי דאס בן נתינה א גוי איז מקיים די
מצוה פון כיבוד אב.

דער אייבישטער האט באצאלט א שכר פאר דאס בן
נתינה וואס האט אזוי שיין מכבד געווען זיין טאטע, און א
יאר שפעטער האט דאס קוה געבוירן א "פרה אדומה",
א רויטע קוה, וואס איז וויכטיג פאר די אידן וואס זענען
טאמא געווארן זיי צו רייניגן, און ס'איז זייער שווער געווען
צו טרעפן אזא קוה.

די חכמים האבן עס אפגעקויפט פון איהם, און באצאלט
מיט אזויפיל גאלד וויפיל די קוה האט געוואויגן.